

Msze św. w tygodniu w dni powszednie w Sanktuarium:

*od poniedziałku do piątku
wieczór o godz. 17.00

***Wola:** piątek godz. 16.00

***Siostry:** godz. 7.00.

25 listopada

Święta Katarzyna Aleksandryjska, dziewica i męczennica

Podobnie jak św. Cecylia na Zachodzie, tak św. Katarzyna przede wszystkim na Wschodzie należała do najbardziej znanych świętych. Mało jednak o niej wiemy, a tak wiele powstało o niej legend, że niektórzy hagiografowie nawet powątpiewali w jej historyczne istnienie.

Zachowały się dwa opisy męki i śmierci św. Katarzyny Aleksandryjskiej, ale pochodzą one dopiero z wieku VI i są pełne legend. Mamy jednak świadectwa już z wieku IV - a więc bardzo wczesne, bo sięgające prawie czasów Świętej. Wspominają bowiem o niej Rufin i Euzebiusz z Cezarei Palestyńskiej.

Według legendy Katarzyna urodziła się w Aleksandrii, stolicy Egiptu, jako córka króla Kustosa. Była osobą nie tylko bardzo zamożną, ale także wykształconą.

Słynęła z urody. O jej rękę daremnie ubiegali się najznakomitsi obywatele miasta, bo - jak wiele chrześcijanek - złożyła ślub dożgonnej czystości.

Wkrótce wybuchło najdłuższe i najbardziej krwawe w dziejach Kościoła prześladowanie chrześcijan - za panowania cesarza Dioklecjana i jego współrządców: Galeriusza Maksymiana i Konstancjusza I. Szczególną nienawiścią do chrześcijan wyróżniał się Maksymian, władca wschodniej części Imperium Rzymskiego. Przybył on osobiście do Aleksandrii, by dopilnować realizacji prześladowczych edyktów.

Jedną z jego ofiar miała być Katarzyna. Po pojmaniu była przymuszana do złożenia ofiary bogom. Odmówiła, wyznając wiarę w Boga Jedyneho. Wówczas cesarz zarządził dysputę między Katarzyną a pięćdziesięcioma tamtejszymi filozofami i retorami. Katarzyna pokonała swoich adwersarzy, udowadniając prawdziwość chrześcijaństwa, i doprowadziła wielu z nich do wiary w Chrystusa. Miała wtedy 18 lat. Cesarz rozgniewany obrotem sprawy skazał ją na tortury: smagano ją żyłami wołowymi tak, że jej ciało było jedną wielką raną; morzono ją głodem; łamano jej kości. Modlitwa Katarzyny sprawiła, że podczas miazdzenia kołem zstąpił anioł i spowodował, że rozpadło się ono w rękach kata. Na widok jej bohaterstwa w czasie znoszenia mąk miało nawrócić się kilkuset żołnierzy i oprawców. Ostatecznie wykonano wyrok śmierci przez ścięcie prawdopodobnie między rokiem 307 a 312.

Męczeństwo św. Katarzyny musiała być czymś niezwykłym, skoro została ona wyróżniona tak wielką czcią. Ciało jej od setek lat znajduje się na Górze Synaj, przeniesione tam zapewne z Aleksandrii, kiedy Arabowie, a po nich Turcy najechali Egipt. Jest tam klasztor prawosławny i kościół, do którego podążają pielgrzymi. Klasztor ten wystawił cesarz Justynian w wieku VI.

Na widok jej bohaterstwa w czasie znoszenia mąk miało nawrócić się kilkuset żołnierzy i oprawców. Ostatecznie wykonano wyrok śmierci przez ścięcie prawdopodobnie między rokiem 307 a 312.

Męczeństwo św. Katarzyny musiała być czymś niezwykłym, skoro została ona wyróżniona tak wielką czcią. Ciało jej od setek lat znajduje się na Górze Synaj, przeniesione tam zapewne z Aleksandrii, kiedy Arabowie, a po nich Turcy najechali Egipt. Jest tam klasztor prawosławny i kościół, do którego podążają pielgrzymi. Klasztor ten wystawił cesarz Justynian w wieku VI.

Katarzynie poświęcili swoje arcydzieła najwięksi artyści: Hans Memling, Correggio, Tintoretto, Dawid Aubert, Masolino di Panicale, Jan Provost, Caravaggio i Raffael. Sw. Joanna d'Arc zaliczała Katarzynę do swoich trzech głównych patronek. Na Zachodzie uważano ją za jedną z Czternastu Świętych Wspomożycieli. Sw. Katarzyna z Aleksandrii była patronką wielu miast i związków katolickich. Jest patronką zakonu katarzynek; Nowego Targu, Dzierzgonia i Cypru; nauki i uniwersytetów, w tym paryskiej Sorbony; adwokatów i notariuszy, bibliotekarzy, drukarzy, filozofów chrześcijańskich, grzeszników, kolejarzy, kołodziejów, literatów, mężatek, młodych dziewcząt, młynarzy, fryzjerów, modystek, mówców, piekarzy, powroźników, prządek, studentów, szwaczek, uczonych, woźniców, zecerów. Dawniej w Polsce istniał zwyczaj, że w wigilię św. Katarzyny chłopcy wróżyli sobie, który z nich jako pierwszy ożeni się i jakie imię będzie miała wybranka. Popularne też było powiedzenie: "Święta Katarzyna Adwent zaczyna".

20 listopada

Święty Rafał Kalinowski, prezbiter

Józef Kalinowski urodził się 1 września 1835 r. w Wilnie, w szlacheckiej rodzinie herbu Kalinowa. Jego ojciec był profesorem matematyki na Uniwersytecie Wileńskim. Po ukończeniu z wyróżnieniem Instytutu Szlacheckiego w Wilnie (1843-1850), Józef podjął studia w Instytucie Agronomicznym w Hory-Horkach koło Orszy (dziś Białoruś). Zrezygnował z nich po dwóch latach. W 1855 r. przeniósł się do Mikołajewskiej Szkoły Inżynierii Wojskowej w Petersburgu, gdzie uzyskał tytuł inżyniera. Jednocześnie wstąpił do wojska. Wtedy właśnie przestał przystępować do sakramentów świętych, do

kościół chodził rzadko, przeżywał rozterki wewnętrzne, a także kłopoty związane ze swoją narodowością, służbą w wojsku rosyjskim i zdrowiem. Wciąż jednak stawiał sobie pytanie o sens życia, szukając na nie odpowiedzi w dziełach filozoficznych i teologicznych. Po ukończeniu szkoły (1855) został adiunktem matematyki i mechaniki budowlanej oraz awansował do stopnia porucznika. W 1859 r. opuścił Akademię i podjął pracę przy budowie kolei żelaznej Odessa-Kijów-Kursk. Po roku przeniósł się na własną prośbę do Brześcia nad Bugiem, gdzie pracował jako kapitan sztabu przy rozbudowie twierdzy. Czując, że zbliża się powstanie, podał się do dymisji, aby móc służyć swoją wiedzą wojskową i umiejętnościami rodakom. Został członkiem Rządu Narodowego i objął stanowisko ministra wojny w rejonie Wilna. W końcu zdecydował się na wyjazd do Warszawy, gdzie chciał podjąć leczenie i miał nadzieję na znalezienie pracy. Z powodów zdrowotnych otrzymał zwolnienie z wojska w maju 1863 r.

Jednocześnie, wspierany modlitwami matki i rodzeństwa, przeżywał nawrócenie religijne, m.in. pod wpływem lektury *Wyznań* św. Augustyna: nie tylko wrócił do praktyk religijnych, ale przejawiał w nich szczególną gorliwość. Gdy wybuchło powstanie styczniowe, mając świadomość jego daremności, ale zarazem nie chcąc stać na uboczu, gdy naród walczy, przyłączył się do powstania. Sprzeciwiał się niepotrzebnemu rozprzestrzenianiu się walk. W liście do brata pisał: "Nie krwi, której do zbtku przelało się na niwach Polski, ale potu ona potrzebuje".

Po upadku powstania powrócił do Wilna, gdzie 24 marca 1864 r. został aresztowany i osadzony w więzieniu. W wyniku procesu skazano go na karę śmierci. W więzieniu otaczała go atmosfera świętości. Wskutek interwencji krewnych i przyjaciół, a także z obawy, że po śmierci Polacy mogą uważać Józefa Kalinowskiego za męczennika i świętego, władze carskie zamieniły mu wyrok na

dziesięcioletnią katorgę na Syberii. Przez pewien czas przebywał w Nercyńsku, potem w Usolu, następnie w Irkucku i Smoleńsku. Podczas pobytu na Syberii oddziaływał

na współtowarzyszy swoją głęboką religijnością, zadziwiał niezwykle wprost mocą ducha, ujmował cierpliwością i delikatnością, wspierał dobrym słowem i modlitwą, czuwał przy chorych, pocieszał i podtrzymywał nadzieję. Dzielił się z potrzebującymi nie tylko skromnymi dobrami materialnymi, ale również bogactwem duchowym. Bolał go fakt, że wielu zesłańców nie posiadało żadnej wiedzy religijnej. Szczególnie chętnie katechizował dzieci i młodzież.

Po ciężkich robotach Józef Kalinowski powrócił do kraju w 1874 r. Uzyskał paszport i wyjechał na Zachód jako wychowawca młodego księcia Augusta Czartoryskiego (beatyfikowanego przez św. Jana Pawła II w 2003 r.). Opiekoał się nim przez trzy lata. W lipcu 1877 r., mając już 42 lata, Józef Kalinowski wstąpił do nowicjatu karmelitów w Grazu (Austria), przybierając zakonne imię Rafał od św. Józefa. Po studiach filozoficznych i teologicznych na Węgrzech, złożył śluby zakonne i otrzymał święcenia kapłańskie 15 stycznia 1882 r. w Czernej koło Krakowa. W kilka miesięcy później został przeorem klasztoru w Czernej. Urząd ten pełnił przez 9 lat. Przyczynił się w znacznej mierze do odnowy Karmelu w Galicji. W 1884 r. został założony z jego inicjatywy klasztor karmelitanek bosych w Przemyślu, 4 lata później we Lwowie, a na przełomie 1891 i 1892 roku - klasztor ojców wraz z niższym seminarium w Wadowicach.

Wiele godzin spędzał w konfesjonale - nazywano go "ofiara konfesjonatu". Miał niezwykły dar jednania grzeszników z Bogiem i przywracania spokoju sumienia ludziom dręczonym przez lęk i niepewność. Przeżyty w młodości kryzys wiary (gdy przez ponad 10 lat żył bez sakramentów) ułatwiał mu zrozumienie błędnych i zbuntowanych przeciwko Bogu. Nikogo nie potępiał, ale starał się pomagać. Zawsze skupiony, zjednoczony z Bogiem, był człowiekiem modlitwy, posłuszny regułom zakonnym, gotowym do wyrzeczeń, postów i umartwień.

Zmarł 15 listopada 1907 r. w Wadowicach, w opinii świętości. Jego relikwie spoczywają w kościele karmelitów w Czernej. Za życia i po śmierci cieszył się wielką sławą świętości. Bez reszty oddany Bogu, umiał miłować Go w drugim człowieku. Potrafił zachować szacunek dla człowieka i jego godności nawet tam, gdzie panowała pogarda. Dlatego uważany jest za patrona Sybiraków.

Beatyfikował go św. Jan Paweł II w 1983 r. podczas Mszy świętej na krakowskich Błoniach; kanonizacji dokonał w Rzymie w roku

1991, podczas jubileuszowego roku czterechsetlecia śmierci św. Jana od Krzyża, odnowiciela zakonu karmelitów. Św. Rafał Kalinowski jest patronem oficerów i żołnierzy, orędownikiem w sprawach trudnych.

#####

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj składka przeznaczona na pomoc dla Księży Emerytów oraz dla Domu Księży Emerytów „EMAUS” w Korczynie.
2. Za tydzień Niedziela Chrystusa Króla Wszechświata. Jest to ostatnia niedziela roku liturgicznego. Po sumie wystawienie Najświętszego sakramentu i akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Za publiczne odmówienie tego aktu można zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
3. Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: od poniedziałku do piątku wieczór o godz. 17.00. Na Woli w piątek o godz. 16.00, u sióstr o godz. 7.00.
4. W sobotę 25 listopada Uroczystość odpustowa w naszej parafii ku czci św. Katarzyny Aleksandryjskiej. Zapraszam wszystkich parafian do licznego udziału. Msze Święte w dniu odpustu o godzinie: w Sanktuarium o godz. 8.00 i 11.00 – uroczysta suma odpustowa, u Sióstr o 7.00.
5. W czwartek adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 16.00 i spowiedź przed odpustem.
6. W listopadzie każdego dnia będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wypominkach podczas wieczornej Mszy św.
7. W tym tygodniu zapraszam na spotkania duszpasterskie: we wtorek ceremoniarze.
8. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na remont i ogrzewanie naszych świątyń. Dzisiaj w trzecią niedzielę miesiąca składka remontowa.
9. Dziękuję za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Do sprzątania Sanktuarium w piątek na godz. 9.00 proszę: Maria Patlewicz, Agnieszka Patlewicz, Jan Patlewicz, Renata Madej, Anna Biłas, Maria Drozd.
10. Do sprzątania Kościoła w Woli w piątek na godz. 9.00 proszę: Adam Farbaniec, Jan Łątka.
11. Po błogosławieństwie zapraszam dzieci do indywidualnego błogosławieństwa i po obrazki.

Intencje Mszalne, 20—26 listopada 2023

poniedziałek, 20 listopada

07:00 /Siostry/ + Stanisław Szymczakowski /od Krystyny i Romana Lorenc

17:00 + Zygmunt Błaszcz /7 r. śm./ od żony

17:00 /poza/ + Aleksander Orliński /od Tadeusza Koperstyńskiego z rodz.

17:00 /poza/ + Krystyna Magierowska /od Zakładu Usług Leśnych Henryk Pozorski

17:00 /poza/ + Lucyna Farbaniec /20 gr./

wtorek, 21 listopada

07:00 /Siostry/ + Stanisław Szymczakowski /od Wiesławy i Antoniego Szymczakowskich

17:00 + Wilhelm Dubiel /od syna Roberta z żoną

17:00 /poza/ + Aleksander Orliński /od Natalii i Bartłomieja Magierowskich

17:00 /poza/ + Krystyna Magierowska /od rodz. Łukasiewiczów

17:00 /poza/ + Lucyna Farbaniec /21 gr./

środa, 22 listopada

07:00 /Siostry/ + Stanisław Szymczakowski /od Zygmunta Olejarza

17:00 + Lesław Kubin /od współpracowników brata Marka

17:00 /poza/ + Aleksander Orliński /od rodz. z Sieniawy

17:00 /poza/ + Lucyna Farbaniec /22 gr./

czwartek, 23 listopada

07:00 /Siostry/ + Stanisław Szymczakowski /od Marioli i Piotra Farbaniec

17:00 Int. dziękczynna z prośbą o Boże błóg., opiekę Matki Bożej dla Sióstr z Róży św. JP II oraz ich rodzin /od Róży św. JP II

17:00 /poza/ + Aleksander Orliński /od Pawła Puchalika z rodz.

17:00 /poza/ + Krystyna Magierowska /od Urszuli i Tomasza Magierowskich

17:00 /poza/ + Lucyna Farbaniec /23 gr./

piątek, 24 listopada

07:00 /Siostry/ + Stanisław Szymczakowski /od Wandy Zawada z rodz.

16:00 /Wola/ + Krystyna Magierowska /od kuzyna Mirka z rodz.

16:00 /poza/ + Lucyna Farbaniec /24 gr./

17:00 + Józef, Tekla, Maria Farbaniec

17:00 /poza/ + Aleksander Orliński /od Heleny Skubińskiej z rodz.

sobota, 25 listopada - Odpust św. Katarzyna Aleksandryjska

07:00 /Siostry/ + Maria Orlińska /od Marii i Stanisława Koperstyńskich

08:00 + Jan, Antonina, Wojciech Magierowscy

11:00 + Katarzyna, Karol Bukowczyk

11:00 + Sylwester Kurdyła /5 r. śm./ od Joanny Majdosz

11:00 Za parafian

11:00 /poza/ + Lucyna Farbaniec /25 gr./

niedziela, 26 listopada

07:00 /Siostry/ + Maria Orlińska /od Marii i Stanisława Lorenc

08:00 + Franciszek Magierowski

09:30 /Wola/ + Lucyna Farbaniec /od brata Jana z rodz.

09:30 /poza/ + Lucyna Farbaniec /26 gr./

11:00 Za parafian

11:00 Intencja własna

11:00 /poza/ + Aleksander Orliński /od Barbary Winnickiej z rodz.